

Předkládaná práce se snaží o analýzu zbrojní spolupráce realizované jednak mezi členskými státy Evropské unie tak i na komunitární úrovni. Autor čerpal z anglicky psané literatury sestávající se z literatury primární (oficiální dokumenty, smlouvy, novinový archiv European Voice) a sekundární (zejména publikační řada Chillot Papers ISS EU) včetně množství článků z odborných periodik. V neposlední řadě měl autor možnost vstřebat množství praktických poznatků během stáže u Evropské komise v Bruselu. V teoretické rovině se práce opírá o aplikovanou mnoho-úrovňovou analýzu Evropské integrace dle B. Buzana a tématické dělení aktivit EU dle U.Mörth. Převládající perspektivou na mezinárodně-politické dění je liberální mezivládní přístup. Časová linie je vztažena na období 90. let a první dekády 21. století.

Jedině na základě geostratické proměny bezpečnostního prostředí v Evropě po skončení bipolárního konfliktu a důsledků globalizace světových trhů je možné pochopit proč se znovu obnovila diskuse o zbrojní spolupráci v Evropě. Společná bezpečnostní a obranná politika, odstraňování zbývajících bariér na vnitřním trhu EU a dramatická restrukturalizace zbrojního průmyslu spojená s novou úlohou státu ve zbrojním sektoru předznamenaly nutnost zvýšené kooperace na mezinárodním poli. Několik dřívějších pokusů o takovouto spolupráci dosáhlo pouze omezených úspěchů. Nedávný vznik Evropské obranné agentury však může, díky vysokému politickému zájmu zúčastněných aktérů, znamenat zásadní obrat v chápání tradiční role státu ve zbrojním sektoru.